

ע"פ 1216/21 - אביתר לארי נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

ע"פ 1216/21 - י"ד

לפני: כבוד המשנה לנשיאה ע' פוגלמן
כבוד השופט י' עמית
כבוד השופט נ' סולברג

המבקש: אביתר לארי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר

תאריך הישיבה: י"ב בניסן התשפ"ב (13.4.2022)

בשם המערער: עו"ד ציון אמיר; עו"ד ענבר רזנבאום

בשם המשיבה: עו"ד רוני זלושינסקי

בשם שירות המבחן: עו"ס ברכה וייס

החלטה

1. בפסק הדין מיום 19.5.2022 קיבלנו את ערעור המבקש על גזר דינו של בית המשפט המחוזי תל אביב-יפו (תפ"ח 56509-05-19) בגין עבירות מין שביצע במרחב האינטרנט. בפסק הדין נקבע כי עונש המאסר בפועל שהושת על המבקש יעמוד על 18 חודשים (בניכוי ימי מעצרו) חלף תקופת המאסר בפועל של 4 שנים שהוטלה על המבקש. על מנת לאפשר למבקש להשלים את ההליך הטיפולי, נקבע כי יתייצב לריצוי מאסרו ביום 7.8.2022.

2. ביום 19.6.2022 הוגשה מטעם המבקש בקשת חנינה לנשיא המדינה, כך שיורה על המרת עונשו למאסר בפועל של תשעה חודשים על דרך של עבודות שירות. משכך, ביום 11.7.2022, כחודש לפני מועד ההתייצבות שנקבע, הגיש המבקש את הבקשה דן לעיכוב ביצוע עונש המאסר.

בבקשה נטען, בין היתר, כי על אף שכלל בקשת חנינה אינה מעכבת ביצוע עונש מאסר, נסיבותיו המיוחדות של המקרה דן מצדיקות לעכבו; כי מצבו הרפואי של המבקש הוחמר באופן משמעותי לאחר מתן פסק הדין בעניינו; כימערב לתסמיני המחלה, ישנה שכיחות מוגברת לתחלואה הנפשית, לרבות דיכאון, אובדנות וחרדה, המחמירים את המחלה; כי לפי חוות דעתו של תת גונדר (בדימוס) בנימין תיאר, קצין בכיר לשעבר בשב"ס, שירות בתי הסוהר אינו ערוך ליתן מענה הולם למצבו הבריאותי של המבקש; וכי אף שיקולי שיקום, ובתוך כך המלצת שירות המבחן למאסר על דרך של עבודות שירות, מצדיקים את עיכוב הביצוע. בשורה התחתונה, התבקש עיכוב ביצוע עונש המאסר עד לסיום הטיפולים הרפואיים ומתן החלטה בבקשת החנינה, ולמצער לתקופה קצובה של ארבעה חודשים.

3. בתגובת המשיבה לבקשה נטען, בין היתר, כי כידוע בקשת חנינה אינה עילה לדחיית עונש המאסר; כי המבקש הגיש חוות דעתו של תת גונדר (בדימוס) בנימין תיאר כ"מומחה" בשלב מתקדם בהליך, ומבלי שקיבל את אישורו של בית המשפט; כי המבקש לא פנה לרופאים המטפלים בו שיערכו חוות דעת בעניינו; וכי למבקש ניתן זמן מספיק להתייצב למיון מוקדם, וחזקה על שב"ס שישבצו אותו במקום בו יקבל מענה מיטבי לצרכיו.

4. לאחר עיון בבקשה ובתגובה, הגענו לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

כידוע, בקשת חנינה אינה עילה לעיכוב ביצוע עונש, ולא ראינו טעם המצדיק סטייה מכלל זה. מצבו הרפואי – הפיזי והנפשי – של המבקש, שלא מצאנו לפרטו בשל צנעת הפרט, ההליך השיקומי-טיפולי שעבר והמלצת שירות המבחן, אינן נסיבות חדשות שלא היו בידיעת בית המשפט עת ניתן פסק הדין (רע"פ 1127/18 נג'יב נ' מדינת ישראל (13.3.2018); ע"פ 653/21 שי יצחק ניצן נ' הממונה על עבודות שירות מפקד גוש מרכז, פסקה 4 (31.1.2021); ע"פ 2770/19 זוהר כהן נ' מדינת ישראל (30.7.2020)). בית המשפט קיבל את ערעור המבקש והפחית את עונשו תוך התחשבות במצבו הרפואי ולנוכח ההליך השיקומי המרשים שעבר, וגם תאריך ההתייצבות לריצוי העונש נקבע על מנת ליתן למבקש סיפק להשלימו.

6. לנוכח האמור, הבקשה לעיכוב ביצוע נדחת. נמליץ למבקש להתייצב למיון מוקדם של שירות בתי הסוהר, וחזקה על שב"ס כי יתחשב בנסיבותיו האישיות של המבקש וישבצו בהתאם.

המבקש יתייצב אפוא לריצוי עונשו ביום 7.8.2022 והכל כפי שנקבע בפסק הדין בעניינו.

ניתנה היום, י"ד בתמוז התשפ"ב (13.7.2022).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

המשנה לנשיאה
